

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžo/61/2016
Identifikačné číslo spisu: 8014200719
Dátum vydania rozhodnutia: 23.08.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8014200719.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Eriky Šobichovej, v právnej veci žalobcov: 1/ Ing. M. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX/X, XXX XX K., zastúpeného advokátom Mgr. Marekom Tauberom, so sídlom kancelárie Hviezdoslavova 11, 052 01 Spišská Nová Ves, 2a/ M. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX/XX, XXX XX C., 2b/ F. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX/XX, XXX XX C. a 2c/ F. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX/XX, XXX XX C., proti žalovanému: Okresnému úradu Prešov, odboru výstavby a bytovej politiky, so sídlom Námestie mieru 3, 081 92 Prešov, za účasti: 1/ Q. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. č. XXX/XX, XXX XX K., zastúpeného opatrovníčkou P. D., so sídlom Okresný súd Prešov, Grešova 3, 080 01 Prešov, 2/ Ing. Q. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX B. R., 3/ Y. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. č. XXXX/XX, XXX XX K., 4/ P. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. č. XXXX/XX, XXX XX K., 5/ V. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXXX/X, XXX XX K., 6a/ Q. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX/XX, XXX XX K., 6b/ Q. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX/XX, XXX XX K., 6c/ Ing. Q. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX/XX, XXX XX K., 6d/ V. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX/XX, XXX XX K., 6e/ A. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. Z. M. XXX/X, XXX XX M., 6f/ F. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX/XX, XXX XX K., 7/ P. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX/XX, XXX XX K., 8/ D. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. č. XXX, XXX XX W. a 9/ V. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX/XX, XXX XX C., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. OU-PO-OVBP2-2014/12672/23971/ŠSS-KAM zo 7. apríla 2014 a o odvolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/47/2014-100 zo 17. decembra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/47/2014-100 zo 17. decembra 2015 vo vzťahu k žalobcovi 1/ p o t v r d z u j e .

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/47/2014-100 zo 17. decembra 2015 vo vzťahu k žalobcom 2a/, 2b/ a 2c/ m e n í t a k , ž e k o n a n i e z a s t a v u j e .

Žalobcovi 1/, príbratým účastníkom a žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Žalobcom 2a/ - 2c/ sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 3S/47/2014-100 zo 17. decembra 2015 podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu žalobcu 1/ a predchodcu žalobcov 2a/ - 2c/ Q. S., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom M. XXX/XX, K., (ďalej len „pôvodní žalobcovia“), ktorou sa domáhali preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č OU-PO-OVBP2-2014/12672/23971/ŠSS-KAM zo 7. apríla 2014, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie Stavebného úradu mesta Kežmarok č. SÚ 4121/2013-Mj, ktorým tento podľa § 68 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len „stavebný zákon“) a podľa § 46 správneho poriadku povolil zmenu stavby: „Reštaurácia, penzión, bytová jednotka - prestavba a prístavba dokončenej stavby“ pred dokončením, v meste Kežmarok, Štúrova 27, na pozemkoch parc. č. KN C 2773 a 2774 v k. ú. K., stavebníkovi Q. M., bytom M. XXXX/XX, K. Zmena stavby spočívala v zmene termínu dokončenia stavby, ktorý stavebný úrad určil do konca augusta 2015. Ostatné podmienky stavebného povolenia vydaného stavebným úradom 28. októbra 2005 pod č. SÚ 476/05-Ja sú nezmenené a zostávajú naďalej v platnosti.

Krajský súd skonštatoval, že z obsahu administratívneho spisu aj z preskúmaného rozhodnutia vyplýva, že žalovaný postupoval v súlade so zákonom, keď oznámením zo 7. augusta 2013, č. SÚ 412/2013-Mj oznámil podľa § 18 správneho poriadku začatie konania o zmene stavby pred dokončením, v zmysle § 61 ods. 2 stavebného zákona upustil od miestneho zisťovania z dôvodu, že pomery sú mu dobre známe a vyzval účastníkov konania, aby svoje námietky uplatnili najneskôr do 7 pracovných dní odo dňa doručenia tohto oznámenia, teda s poukazom na § 68 ods. 2 stavebného zákona na konanie primerane aplikoval ustanovenia o stavebnom konaní (§ 61 ods. 1 stavebného zákona). Svoje právo sa k oznámeniu o začatí konania o zmene stavby vyjadriť využil žalobca 1/ a 21. augusta 2013 doručil správne orgánu svoje námietky, pričom správny orgán sa v prvostupňovom rozhodnutí s námietkami žalobcu 1/ rade náležite vysporiadal. V súvislosti s námietkami proti rozhodnutiu o začatí konania ako aj so žalobnou námietkou týkajúcou sa „skončenia platnosti stavebného povolenia“, ktorá podľa žalobcov skončila 31. decembra 2008 krajský súd zdôraznil, že pôvodní žalobcovia nesprávne zamieňajú pojem lehota na dokončenie stavby s pojmom platnosť stavebného povolenia. Stavebné povolenie vydané podľa § 66 ods. 1 až 3 stavebného zákona 28. októbra 2005, č. SÚ-476/05-Ja, ktorým bola stavebníkovi povolená stavba: „Reštaurácia, penzión, bytová jednotka - prestavba a prístavba dokončenej stavby“ v Meste Kežmarok, M. nestratilo platnosť, lebo so stavbou stavebník v zákonnej lehote začal, ale túto v lehote určenej v záväzných podmienkach nedokončil, preto žiadal o zmenu lehoty dokončenia stavby, čo je v zmysle § 139b ods. 4 v spojení s § 66 ods. 1, ods. 2 písm. d/ a § 68 ods. 1, ods. 2 stavebného zákona žiadosťou o zmenu stavby pred jej dokončením, pričom ako správne argumentovali správne orgány, s nespĺnením lehoty na dokončenie stavby zákon nespája neplatnosť stavebného povolenia.

Krajský súd tiež zdôraznil, že v konaní o zmenu stavby pred jej dokončením správny orgán opätovne nerozhodoval o podmienkach uskutočnenia a užívania stavby, tie boli určené právoplatným stavebným povolením a s výnimkou lehoty na dokončenie stavby ostali platné a záväzné. V konaní o povolenie zmeny stavby pred jej dokončením pritom pôvodní žalobcovia nepreukázali, aby predĺženie lehoty na dokončenie stavby do konca augusta 2015, zasiahlo do ich práv alebo právom chránených záujmov, navyiac ani nie všetky námietky uvedené v žalobe boli obsahom námietok z 21. augusta 2013 proti rozhodnutiu o začatí konania. Správnym orgánom v stavebnom konaní ani súdu v konaní podľa osobitnej piatej časti O.s.p. upravujúcej správne súdnictvo neprislúcha riešiť susedské spory, či spory týkajúce sa náhrady škody, ani údajného naplnenia skutkovej podstaty trestného činu zneužitia právomoci verejného činiteľa. Konanie o zmenu stavby pred jej dokončením nemožno zamieňať ani s konaním, ktoré sa týka údajného nedodržania záväzných podmienok uvedených v právoplatnom stavebnom povolení, ktoré zakladá zodpovednosť za priestupok podľa § 105 stavebného zákona a teda sa týka iného konania.

Záverom krajský súd uviedol, že v konaní podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. súd nepreskúmava

automaticky všetky rozhodnutia vydané v rámci správnych konaní, ktoré navzájom súvisia. To znamená, že ak žalobca žiadal zrušiť stavebné povolenie z 28. októbra 2005, č. SÚ-476/05-Ja, krajský súd žalobu v tejto časti zamietol okrem dôvodov uvedených vyššie tiež z dôvodu, že žaloba bola podaná oneskorene, po uplynutí zákonnej lehoty, ktorá uplynula najneskôr 11. januára 2006, pričom zmeškanie lehoty nemožno odpustiť. Rovnako ak pôvodní žalobcovia namietali nezákonnosť rozhodnutia z 22. júna 2011, č. SÚ-1791/2011-Ja, ktoré nadobudlo právoplatnosť 26. augusta 2011 bolo potrebné, aby sa vo vzťahu k tomuto rozhodnutiu svojich práv domáhali postupom podľa § 250b ods. 2, ods. 3 O.s.p., kde lehota uplynula 22. júna 2014, pričom v tejto lehote sa pôvodní žalobcovia svojich práv ako opomenutí účastníci konania nedomáhali.

O trovách konania rozhodol krajský súd s poukazom na § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podali pôvodní žalobcovia z dôvodov uvedených v ustanovení § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. včas odvolanie, ktorým sa domáhali, aby odvolací súd zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie, alternatívne, aby rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobe vyhovie. V úvode žalobcovia zdôraznili, že žalobou nenapádali rozhodnutia z 28. októbra 2005, č. SÚ-476/05-Ja a z 22. júna 2011, č. SÚ-1791/2011-Ja, avšak tieto rozhodnutia sú dôležité s ohľadom na genézu skutkového stavu, nakoľko sa podľa žalobcov malo jednať o účelové konanie stavebného úradu.

Pôvodní žalobcovia opätovne poukazovali, že stavba mala byť dokončená v lehote do 12/2008, pričom zo skutkového stavu je jasné, že stavba v tomto termíne dokončená nebola, a teda, aby sa v nej mohlo pokračovať, musí byť v spise prvostupňového správneho orgánu žiadosť stavebníka o zmenu stavby a táto žiadosť musela byť podaná do konca 12/2008, pričom v spise sa takáto žiadosť nenachádza, teda správny orgán vydal rozhodnutie z 22. júna 2011, č. SÚ-1791/2011-Ja bez toho, aby niekto niečo žiadal, keď stavebník podal v celom konaní len jednu žiadosť o zmenu stavby a to až 29. júla 2013. Žalobcovia sú toho názoru, že prvostupňový správny orgán pri svojom rozhodnutí 22. januára 2014, žalovaný pri svojom rozhodnutí 7. apríla 2014, ako aj krajský súd, mali posudzovať žiadosť stavebníka z 29. júla 2013 ako podanú po lehote, preto žalovaný pochybil, keď rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa potvrdil, ako aj pochybil krajský súd, keď žalobu zamietol.

Záverom odvolania pôvodní žalobcovia uviedli, že v predmetnej veci nemajú žiadnu právnu istotu, dokedy bude ešte trvať dokončenie stavby, resp. dokedy majú trpieť tento nezákonný stav, pričom stavbu ani nerealizuje stavebník, ktorému bolo stavebné povolenie vydané a rovnako novým stavebníkom je aj menený pôvodný účel stavby.

Po podaní odvolania, XX.XX.XXXX, zomrel pôvodný žalobca 2/ Q. S., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom M. XXX/XX, K., čím stratil spôsobilosť byť účastníkom konania, na základe čoho pokračoval súd v konaní s jeho dedičmi (§ 107 ods. 1, ods. 3 O.s.p.), ktorých okruh bol stanovený na základe Osvedčenia o dedičstve JUDr. B. F., súdneho komisára povereného Okresným súdom v Kežmarku, č. k. 9D/77/2016-22, Dnot 95/2016 z 24. mája 2016, právoplatného 9. júna 2016, a to žalobcovia 2a/ - 2c/.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov uviedol, že nemá žiadne námietky voči odvolaním napadnutému rozsudku, stotožňuje sa s jeho výrokom aj s jeho odôvodnením a navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdila a účastníkom náhradu trov nepriznal.

Pribratý účastník 4/ P. M. k odvolaniu žalobcov uviedol, že žalobca 1/ je chronický sťažovateľ, ktorého rodina sa sama medzi sebou nevie dohodnúť, majú medzi sebou konflikty, sú neprispôsobiví. Uviedol, že žalobca 1/ je zlý sused, ktorý sústavným napádaním a obvineniami mu strpčuje život, na základe čoho je pod stálym psychickým nátlakom a vystavený stresovým situáciám.

Pribratý účastník 8/ D. F. k vyjadreniu pribratého účastníka 4/ uviedla, že je pohoršená jeho vyjadreniami o ich rodine. Uviedla, že konflikty vznikli po tom, čo si pribratý účastník 4/ kúpil dom č. 27, kedy spolu viedli susedské spory o zameranie hranice pozemku, o čom rozhodol až Okresný súd

Kežmarok rozsudkom č. k. 4C/48/2007-280 z 15. augusta 2013 tak, že žalobu pribratého účastníka 4/ zamietol, ako aj z dôvodu, že na hranicu pozemkov navozil stavebný odpad, ktorý napriek výzvam neodstránil. Podľa jej vyjadrenia je práve pribratý účastník 4/ ten, kto spôsobuje rozkoly medzi ním a jej rodinou.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“ alebo „odvolací súd“) ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 211 a nasl. O.s.p.) v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní žalobcov a dospel k záveru, že tomuto odvolaniu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 vety prvej O.s.p., s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 23. augusta 2018 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1 a 2 O.s.p.).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 prvá veta O.s.p.). Preto v správnom súdnictve súd dokazovanie zásadne nevykonáva, vykonáva len také dokazovanie, ktoré je nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia, t.j. jeho rozsah je obmedzený účelom správneho súdnictva (§ 250i ods. 1 veta druhá O.s.p.). Je to tak preto, že úlohou súdu v správnom súdnictve (prvostupňového ani odvolacieho) nie je nahrádzať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu dopĺňaním rozsiahleho dokazovania, ale preskúmať zákonnosť ich rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy, t.j. preskúmať aj postup, ktorý predchádzal vydaniu týchto rozhodnutí s prihliadnutím na záväznosť zisteného skutkového stavu, ktorý tu bol v čase ich vydania.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu, a s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie

výroku rozsudku. S týmto sa odvolací súd stotožňuje v celom rozsahu. S poukazom na uvedené potvrdil odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p.).

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k jednotlivým odvolacím bodom najvyšší súd uvádza, že stavebné povolenie stráca platnosť, ak sa so stavbou nezačalo do dvoch rokov, odo dňa, keď nadobudlo právoplatnosť, pokiaľ stavebný úrad v odôvodnených prípadoch neurčil na začatie stavby dlhšiu lehotu (§ 67 ods. 2 Stavebného zákona), čo nie je predmetom tohto konania, nakoľko skutočnosť, že sa so stavbou začalo do dvoch rokov, odo dňa, keď nadobudlo právoplatnosť stavebné povolenie, nebola sporná.

Stavebný úrad môže v odôvodnených prípadoch na žiadosť stavebníka povoliť zmenu stavby ešte pred jej dokončením (§ 68 ods. 1 Stavebného zákona). V rozsahu, v akom sa zmena dotýka práv, právom chránených záujmov alebo povinností účastníkov stavebného konania, ako aj záujmov chránených dotknutými orgánmi, prerokuje stavebný úrad žiadosť a vydá rozhodnutie, ktorým buď zmenu stavby povolí, pričom rozhodne aj o prípadných námietkach účastníkov a určí podľa potreby ďalšie záväzné podmienky, alebo žiadosť zamietne. Na konanie o zmene sa primerane vzťahujú ustanovenia o stavebnom konaní (§ 68 ods. 2 Stavebného zákona).

V prípade rozhodovania o zmene stavby pred jej dokončením možno prihliadať len na námietky, ktoré sa týkajú zmeny, ak sa táto dotýka práv, právom chránených záujmov alebo povinností účastníkov stavebného konania.

Predmetom konania o zmene stavby pred jej dokončením bolo výlučne rozhodovanie o zmene (predĺžení) termínu na jej dokončenie. Lehota na dokončenie stavby bola v čase rozhodovania správneho orgánu stanovená stavebným povolením č. SÚ-476/05-Ja z 28. októbra 2005 a rozhodnutím o povolení zmeny stavby pred jej dokončením č. SÚ-1791/2011-Ja z 22. júna 2011 do augusta 2013.

Princíp právnej istoty je imanentný právoplatnosti správneho aktu a je úzko spätý s princípom prezumpcie správnosti správnych rozhodnutí, tzn. sa uplatní vyvrátiteľná právna domnienka (*praesumptio iuris tantum*) o tom, že treba na konkrétny správny akt bezpodmienečne nazerať ako na akt správny, ktorý je bez právnych väd. Spôsobov, ako spochybniť správnosť toho ktorého správneho aktu je množstvo, počnúc riadnymi opravnými prostriedkami, cez mimoriadne, až po súdny prieskum, avšak totožný princíp počíta so zákonnými lehotami, v rámci ktorých je nutné ten ktorý prostriedok využiť. Skutočnosť, že účastník, resp. opomenutý účastník, túto svoju možnosť nápravy nevyužije, nemôže byť kladené na ťarchu iným osobám, resp. štátnym orgánom.

Najvyšší súd súčasne dáva do pozornosti zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „*vigilantibus iura scripta sunt*“ t. j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostrážitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod.. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení včítane využitia možnosti podania opravných prostriedkov. (viď. aj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžf/65/2011 z 19. júla 2012)

Odvolací súd potom námietku, že stavba mala byť dokončená v lehote do 12/2008, pričom správny orgán vydal rozhodnutie č. SÚ-1791/2011-Ja z 22. júna 2011 svojvoľne, nakoľko stavebník podal v celom konaní len jednu žiadosť o zmenu stavby a to až 29. júla 2013, preto bolo potrebné posudzovať žiadosť stavebníka z 29. júla 2013 ako podanú po lehote, považoval za bezpredmetnú, nakoľko rozhodnutie č. SÚ-1791/2011-Ja z 22. júna 2011 nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť, pričom toto rozhodnutie nebolo v prekluzívnej trojročnej lehote napadnuté zákonným spôsobom a preto tak žalovaný, ako aj správny súd nemal dôvod pochybovať o zákonnosti tohto rozhodnutia.

Vzhľadom k tomu, že v uvedenej veci od vydania stavebného povolenia nedošlo k žiadnej relevantnej

zmene pomerov, ani nedošlo k zmene tvaru a charakteru povoľovanej stavby a tieto zmeny ani neboli tvrdené, keď predmetom konania o zmene stavby pred jej dokončením bolo výlučne rozhodovanie o zmene (predĺžení) termínu na jej dokončenie, správny orgán skúmal iba to, či navrhovateľom tvrdené skutočnosti odôvodňujú zmenu lehoty na dokončenie už schválenej stavby. V predmetnej veci bol dôvodom žiadosti o predĺženie lehoty na dokončenie stavby nedostatok finančných prostriedkov na realizáciu stavby, čo správny orgán v rámci správnej úvahy vyhodnotil ako dostatočný dôvod. Vzhľadom k tomu, že správna úvaha nevybočila z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, ani táto neodporuje zásadám logiky, správny súd ďalej neposudzoval účelnosť a vhodnosť tohto rozhodnutia.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd konštatuje, že dôvody uvedené v odvolaní žalobcov neboli spôsobilé spochybníť správnosť rozhodnutia krajského súdu, ktorý žalobu zamietol.

Záverom najvyšší súd uvádza, že vzhľadom k tomu, že lehota na dokončenie stavby, ktorá bola predĺžená žalobou napadnutým rozhodnutím do augusta 2015, medzičasom uplynula, z formálneho hľadiska odpadol predmet zásahu do práv a právom chránených záujmov žalobcov, čím de facto odpadol predmet súdneho konania, avšak vzhľadom na žalobné body a všetky ďalšie žalobcami tvrdené skutočnosti, považoval najvyšší súd v záujme právnej istoty účastníkov konania za potrebné, o žalobe/odvolaní meritórne rozhodnúť.

Podľa § 250a O.s.p. musí byť žalobca zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý zaňho na súde koná; to neplatí vo veciach, v ktorých je daná vecná príslušnosť okresného súdu, alebo ak ide o preskúmanie rozhodnutia a postupu vo veciach zdravotného poistenia, sociálneho zabezpečenia vrátane nemocenského poistenia, dôchodkového zabezpečenia, štátnych sociálnych dávok, sociálnej pomoci a poistenia v nezamestnanosti, aktívnej politiky trhu práce a garančného fondu, poskytovania zdravotnej starostlivosti, vo veciach priestupkov a vo veciach azylu a doplnkovej ochrany.

Podľa § 250d ods. 3 O.s.p. súd konanie uznesením zastaví, ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a.

Plná moc udelená predchodcom žalobcov 2a/ - 2c/ Q. S. advokátovi Mgr. Marekovi Tauberovi 27. júna 2014 smrťou predchodcu žalobcov 2a/ - 2c/ Q. S. zanikla (§ 33b ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Najvyšší súd výzvou zo 14. júna 2016 vyzval žalobcov 2a/ - 2c/, aby s ohľadom na povinné zastúpenie advokátom v zmysle § 250a O.s.p., v lehote 10 dní od doručenia výzvy, doručili súdu plnomocenstvo pre advokáta preukazujúce ich zastupovanie ako žalobcov v tomto konaní s tým, že ich zároveň poučil, že v zmysle § 250d ods. 3 O.s.p., súd konanie uznesením zastaví, ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a O.s.p..

Výzva bola žalobcovi 2a/ doručená 21. júna 2018, žalobcovi 2b/ doručená 21. júna 2018 a žalobcovi 2c/ fikciou doručenia (§ 47 ods. 2 O.s.p.) 12. júla 2018.

Žalobcovia 2a/ - 2c/ v súdom stanovenej lehote, ani ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu, plnomocenstvo pre advokáta preukazujúce ich zastupovanie ako žalobcov v tomto konaní nepredložili a ani nepreukázali, že by mali právnické vzdelanie.

Vzhľadom k tomu, že žalobcovia 2a/ - 2c/ nie sú zastúpení podľa § 250a O.s.p., odvolací súd vo vzťahu k žalobcom 2a/ - 2c/ napadnutý rozsudok zmenil (§ 220 O.s.p.) tak, že konanie zastavil (§ 250d ods. 3 O.s.p.).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. za použitia § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi 1/, príbratým účastníkom a žalovanému ich náhradu nepriznal, pretože žalobca 1/ v odvolacom konaní úspech nemal a príbratí účastníci a žalovaný nemajú na ich náhradu zákonný nárok.

O náhrade trov celého konania vo vzťahu k žalobcom 2a/ - 2c/ rozhodol najvyšší súd podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 224 ods. 2 O.s.p. za použitia § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcom 2a/ - 2c/ ich náhradu nepriznal.

Odvolačí súd v odvolacom konaní postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, ktorý v § 491 ods. 1 ustanovil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.